

Valentine Pavlic 1-88
7019 — 60th Lane
Ridgewood Sta.
Brooklyn, N.Y. 11227

AMERICAN IN SPIRIT
FOREIGN IN LANGUAGE ONLY

National and International Circulation

SLOVENIAN
MORNING NEWSPAPER

NO. 154

CLEVELAND OHIO, MONDAY MORNING, AUGUST 14, 1967

STEV. LXV — VOL. LXV

Foster zopet v Ženevi

Vodnik ameriške delegacije na razorožitveni konferenci v Ženevi William C. Foster se je na rusko sporočilo vrnil po komaj treh dneh v ZDA v Švico.

WASHINGTON, D.C. — Razgovori med Ameriko in Rusijo o prepovedi širjenja atomskega orožja na države, ki ga še nimajo, bodo zopet stekli, kot napoveduje rusko sporočilo, na temelju katerega se je ameriški zastopnik pri teh razgovorih v švicarski Ženevi nepričakovano naglo vrnil tja. Ko je bilo v začetku preteklega tedna javljeno, da potuje Foster domov, so se razširili glasovi, da so razgovori običajni in da ni izgledov, da bi skoro zopet stekli.

Pretekli petek je W. C. Foster v navzočnosti predsednika Johnsona v Beli hiši objavil, da se bo že v dveh dneh vrnil v Ženevo, ker je dobil sporočilo, da želi Sovjetska zveza razgovore nadaljevati. Po njegovem naj bi bili blizu sporazuma o členu 3. dogovora, ki govori o nadziranju njegovega izvajanja. Sovjetska zveza je na stališču, da atomskih sil glede izvajanja ni treba nadzirati, ostale pa naj bi nadzirala Mednarodna atomska komisija, ki ima svoj sedež na Dunaju.

Zahodne države, med njimi zlasti Zahodna Nemčija in Italija, so proti temu, ker so v Mednarodni atomski komisiji na Dunaju zastopani tudi Rusi in bi ti tako imeli priložnost vohunjenja v zahodnih atomskih napravah. Predloženo je bilo, da naj bi nadzorovanje zahodnih držav bilo poverjeno Euratomu, ki je del Evropske gospodarske skupnosti. To zavračajo Rusi, češ, da bi se to reklo, da članice Evropske gospodarske skupnosti nadzirajo same sebe.

Spor o nadzoru je najhujši oreh, ki ga je treba rešiti, predno bo prišlo do odobritve dogovora, je pa še več drugih ugovorov od strani Indije, Japonske, Brazilije in Zahodne Nemčije, vendar je v Zahodni Nemčiji, vendar obstoja prepričanje, da bo te mogoče naglo rešiti, ko bo urejeno vprašanje nadziranja.

Federacija bo podprla akcijo za obnovo hiš v Clevelandu

CLEVELAND, O. — Mestna uprava je naenkrat — smo pač pred volitvami — dognala, da je v vzhodnem delu našega mesta 4.145 zapuščenih hiš, ki niso ne za rabo ne za reno. Dale bi se obnoviti, ako bi se kdo brigal za to nalogo. Vzrok: pomanjkanje denarja. Temu pa hoče odpomoči federalna uprava.

Dala bo mestu \$823,525, da izvede obnovo hiš, obenem pa nevede obnovo vse stanovanjske stavbe v mestu, ki so na sumu, da ne odgovarjajo več predpisom za rabo stanovanj. So to stanovanjske hiše, ki izvirajo iz dobe med prvo svetovno vojno in pred njo. Mesto bo obenem tudi revidiralo sedanje predpise o vzdrževanju stavb.

Vremenski
prerok
pravi:

Sončno in milo. Najvišja temperatura blizu 70.

Novi grobovi

Edward J. Cohen
Na svojem domu na 22300 Arms Avenue je umrl 55 let stari Edward J. Cohen, rojen v Clevelandu, zaposlen kot strojnik pri Chase Brass 30 let, mož Mary, roj. Gombach, oče Marilyn, brat Adele Reiss, Paula Phillips, Gwen Gold, Gerarda Kogana, Maxine Barker in William. Pogreb bo iz Želetovega pogrebn. zavoda na E. 152 St. v sredo ob 8.45, v cerkev sv. Kristine ob 9.30, nato na All Souls pokopališče.

Lillian Panesky
V Woman's bolnici je umrla včeraj 56 let stara Lillian Panesky, roj. Winfield, preje poročena Green, 25150 Shoreview Ave., roj. v Warrenu, Ohio, kjer je zapustila sestro Dorothy, žena Edwina, mati Mrs. Fred (Sandra) Mayo, 2-krat stara mati, mamečka Edwaina Panesky Jr. in Mrs. Richard Rates. Pogreb bo v sredo iz Grdinovega pogrebn. zavoda na Lake Shore Blvd. Kraj in čas še nista določena.

Republikanski guvernerji nočejo poznati počitnic

NEW YORK, N.Y. — Jesenske volitve imajo svoj vpliv tudi na republikanske guvernerje, ne dajo jim prilike, da bi mislili na počitnice. Republikanskih guvernerjev je 25, imajo tudi svoje društvo, v okviru društva pa politični odbor. Njujorški guverner Rockefeller je kot predsednik odbora sklical odborovo sejo, da bi obravnavala problem črnih izgedov.

Premlevanje ideje je moralo biti res temeljito, saj je seja našla kar 60 načinov, kako ozdraviti korenine črnske nevolje. Vse te so združili v spomenico, ki jo bodo poslali vsem guvernerjem in predsedniku Johnsonu. Ideje so namreč lepe, voda brez denarja se pa ne dajo uresničiti, denar pa naj da federacija. Takih misli pa ni veliko republikanskih kongresnikov in senatorjev. Johnson je pa pregledal mojster v politiki, da tega ne bi znal izrabiti v svojo korist.

"Dolgi otok"

NEW YORK, N.Y. — Long Island (Dolgi otok) je dolg 118 milj in na najširšem kraju širok 23 milj.

Bombe pretrgale pri Hanoiu glavni most

Ameriška letala so pretekli petek uničila del eno miljo dolgega mostu preko Rdeče reke in Hanoi odtrgala od severovzhoda dežele.

SAIGON, J. Viet. — Ameriško poveljstvo je objavilo v posebnem poročilu, da so ameriška letala z bombami uničila del eno miljo dolgega mostu preko Rdeče reke pri Hanoiu. Ta most je vezal tako železnico kot cesto, zato je začasno odtrgan severovzhod dežele od glavnega mesta. Ta most je bil ves doslej med vojaškimi cilji, ki jih letala niso smela napasti.

Most je bil zadet v polno vsaj od štirih bomb in je en njegov lok podrt. To je najpomembnejši most v tem delu dežele, saj veže Hanoi z železnico in cesto s Kitajsko, pa tudi s pristaniščem Hajfongom. Ameriško poročilo ne pove nič o izgubah pri napadu na most, med tem ko trdi Hanoi, da so bila pri tem sestreljena tri ameriška letala. Železni most je postavljen na vrsti betoniranih opornikov, sestavljen iz 19 delov. Zgrajen je bil v času francoske oblasti nad Indokino.

Napad na ta most je brez dvoma posledica pritiska k povečanju letalskih napadov, ki naj privedejo Severni Vietnam do spoznanja, da se nadaljne vojskovanje "ne izplača". Zagovorniki neomejenih letalskih napadov bi radi uničili tudi tri glavna vojaška letališča v neposredni bližini Hanoia, nasipe, ki varujejo obsežna polja ob Rdeči reki in njenih pritokih pred poplavo, jezove, ki urejajo namakanje rižnih polj, in seveda vse važne industrijske naprave. Predsednik Johnson je proti temu, ker še vedno upa, da bo mogoče doseči postavljene cilje v Vietnamu z "omejeno vojno".

Dolzvedovalni količek

Frank Omerza, Box 216 Gilbert, Minn. 55741 bi rad našel ameriške sorodnike svoje pokojne matere Mrs. Mary Omerza, roj. Tlackar rodom iz Štajerske, poročene z Johnom Omerza iz Ribnice, živeče in umrle na Gilbertu leta 1937. Lepo prosi, da bi se mu oglasili na gornji naslov.

Statistika zločinov - sramota za Ameriko

FBI je registrirala lani skoraj 3.25 milijone prekrškov in zločinov, kar pomeni 11% več kot v l. 1965. Zato pa je mogla policija razčistiti 8% zločinov in prestopkov manj kot l. 1965.

Kako strašno naraščajo kršitve zakonov, naj povedo sledeče številke: število aretacij, ki so bile opravljene v zvezi s preganjanjem rabe in prometa z mamili, je od leta 1962 naraslo do letošnjega leta za 82%. V istih letih so aretacije mladih zločincev narasle za 54%.

Strelno orožje je bilo v rabi pri 6.500 umorih, igralo je pa svojo vlogo pri 43.500 oboroženih napadih. Kako zelo bi bilo potrebno postaviti promet s strelnim orožjem pod kontrolo javne uprave! Kongres in legislature poskušajo to storiti vsako leto, toda tovarne za orožje maledo kalibra so tako močne, da preprečujejo vse take poskuse, javnost se pa za to škandalozno

Denar igra vlogo pri registriranju volivcev

CLEVELAND, O. — Naši štirje županski kandidati, trije demokratje in republikanec, so začeli vneto hoditi po shodih in razlagati volivcem svoje politične ideje in programe. Govorom sledijo navadno debate, pri njih pa pridejo na dan zanimive stvari. Tako je na primer odkril župan Locher, da skušajo vneti črnki politiki spravljati volivne upravičence v urade za registracijo s tem, da jim dajejo denarno odškodnino za "zgubo časa". Locher je tak postopek ostro obsodil. Ali bo pa obsodba kaj zalegla, je težko reči. Vsekakor drži, da se črni volivni upravičenci pridno javljajo za registracijo. Samo ta mesec je že bilo 4.726 novih registracij, uradniki v uradu za registracijo pa sodijo, da je bilo med njimi kakih 90% črnih volivnih upravičencev. Stokesovi pristaši so že začeli trditi, da jim bodo na novo registrirani volivci pomagali do zmage.

Clevelandski politiki pa glo dajo novo kost: kaj, ako bi republikanski volivci prišli na misel, da se priključijo kot demokratje in gredo volit Stokesa? Menjati politično pripadnost pa po ohaškem zakonu ni lahko, zato bodo republikanski volivci, ki imajo take skomine, imeli precej sitnosti. Misel sama je pa zelo zapeljiva. V 10 clevelandskih volivnih okoliših, ki so leta 1965 glasovali za Stokesa, se nahaja tudi 21.677 republikancev, ki so lani glasovali za guvernerja Rhodasa. Morda bi se dal res marsikdo med njimi zvabiti in menjati strankarsko barvo, samo da kvari računsko demokracijo? Takih hudomušnežev je bilo in je v politiki zmeraj dosti.

Export-Import Banka odborena za novih 5 let

WASHINGTON, D.C. — Senat je izglasoval pretekli petek Export-Import Banki novih pet let življenja in celo povečal njen kapital od 9 na 13.5 milijonov. Prepovedal pa je banki financiranje nakupov tistim državam, ki trgujejo s Severnim Vietnamom in prav posebej še financiranje strojev za avtomobilsko tovarno, ki jo bo gradil v Sovjetski zvezi italijanski Fiat.

To banko je ustanovil pokojni D. F. Roosevelt leta 1934 za po-

stanje ne meni, če izločimo par protestov, ki redno prihajajo iz vrst naših idealistov.

Kdor pa zaide na pot zločinov, ne more z nje. 55% vseh obsojenecv, ki so prišli l. 1963 na svobodo, se je po dveh letih in pol zopet znašlo v ječah. 57% pripornikov, ki so bili puščeni na svobodo na častno besedo, je zopet padlo v roke pravice. 72% tistih, ki so bili obsojeni radi tatvine avtomobilov in potem bili pogojno spuščeni na svobodo, je zopet kradlo avtomobile.

Vlomi, narejeni pri belem dnevu, so narasli od l. 1960 do danes za 140%, dosegli so število 1.37 milijon. Vrednost blaga, naropanega v 153.400 slučajih, je znašala \$1.2 milijona. Tatvin avtomobilov je bilo 557.000, glavni tatovi so bili mladi ljudje pod 18 leti.

Zal zavzema tudi naša ohaška država kar vidno mesto v statistiki zločinov in prekrškov. Vseh zločinov je bilo la-

TITO OBISKUJE GLAVNA MESTA ARABSKEGA SVETA

Josip Broz Tito je odletel pretekli četrtek na obisk k svojemu staremu prijatelju Naserju v Egipt, da se pomenita o svojih težavah, posebno o teh, v katerih se je znašel Naser po porazu od Izraelcev. Včeraj je Tito priletel v Damask v Siriji, kjer so ga pozdravili s klici: Nobenega miru z Izraelom. Iz Damaska poleti danes v Bagdad v Iraku, v sredo pa se bo vrnil k Naserju v Kairo.

CLEVELAND, O. — Predsednik SFRJ Josip Broz Tito je pretekli četrtek odletel v Kairo na petdnevni obisk k Naserju. Tekom tega obiska je Tito predložil Naserju načrt za rešitev krize na Srednjem vzhodu. Arabske države naj bi se pomirile z Izraelom, ta pa naj bi nato umaknil svoje čete z zasedenih arabskih ozemelj. Če bi se arabske države le ne mogle uradno izjaviti za konec vojne proti Izraelu in tega priznati, naj bi štiri velike sile, ZDA, ZSSR, Vel. Britanija in Francija, ali pa Združeni narodi jamčili meje Izraela iz leta 1949. Izrael naj bi dobil prosto plovbo skozi Akabski zliv in Tiranska vrata, skozi suezski prekop pa naj bi smele pluti njegove ladje le pod tujimi zastavami. Tito ni o tem svojem načrtu nič govoril z Izraelom, hoče ga najprej prodati Arabcem. Če ga bodo ti sprejeli, bodo za sprejem od strani Izraela že poskrbele Združene države in Sovjetska zveza, ki sta se na podoben načrt sporazumeli tik pred zaključkom izrednega zasedanja glavne skupščine Združenih narodov pretekli mesec v New Yorku.

Pred svojim pletom v Kairo naj bi bil Tito dobil posebno Johnsonovo sporočilo iz Washingtona o pogledih tega na pomiritev Izraela in arabskih držav. Tito je brez dvoma imel pred svojim odhodom v Egipt tudi razgovore s predstavnikom Sovjetske zveze in predstavniki vzhodnoevropskih držav, ki skupno podpirajo arabske države v sporu z Izraelom.

Naser po vsem sodeč za Titov načrt ni bil preveč navdušen, pa je nemara prišel do prepričanja, da je to največ, na kar je možno misliti. Da mu ne bi bilo treba takega "popuščanja" Izraelu predlagati osebno drugim pogovarjem arabskih držav, sta se domenila, da poleti kar Tito s svojim načrtom v Damask in Bagdad.

Včeraj so Tita v Damasku kar slovesno sprejeli; s predsednikom Atassijem sta se kot stara prijatelja objela in poljubila, ko so grmeli topovi in je množica vzklikala v pozdrav. Vzkliki "Nobenega miru z Izraelom!"

speševanje ameriške zunanje trgovine, ki je bila zaradi velike depresije v hudi stiski.

"Mi se bomo borili z napadalci!" in podobno so Titu povedali, da bo imel v Siriji težko nalogo. Sirijci so namreč poleg Alžircev najbolj zagrizeni in nepopustljivi sovražniki Izraela. Naj Tito opravi v Damasku, kar že hoče, od tam poleti danes v Bagdad, glavno mesto Iraka, v sredo pa se bo vrnil v Kairo k Naserju, da pregledata znova ves položaj.

Brez dvoma se bo Tito pogovarjal z Naserjem tudi o Naserjevih gospodarskih težavah. Te so tako slabe, da govore kar naravnost o popolnem gospodarskem polomu Egipta in o možnosti prave lakote, če se Naserju na kak način ne posreči najti novih kreditov za nakup hrane. Za šest tednov pšenice mu je poslala rdeča Kitajska, Kuba pa mu je po ruskem naročilu poslala sladkor. Vse to je že skoraj pošlo in stiska trka z nepopustljivo silo na vrata. Tito Naserju v tem pogledu ne bo mogel nuditi nobene pomoči, ker je sam v komaj kaj boljšem položaju, ko je gospodarska reforma legla z vso težo na Jugoslavijo.

Medveda umorila dekleti in hudo ranila fanta v Glacier nar. parku

WEST GLASIER, Mont. — Včeraj zjutraj sta dva medveda, "grizlija" napala dve 19 let stari dekleti, vsako v drugem taborišču na prostem v Glacier narodnem parku v bližini ameriško-kanadske meje, 18 let starega fanta pa je medved nevarno ogrizel.

Taborišči sta narazen drugo od drugega okoli 30 milj, zato je skoraj nemogoče, da bi napadel v obeh isti medved. Mrtvi sta Michele Koons, San Diego, Calif., in Julie Helgeson, Albert Lea, Minn., ranjen pa je Roy Ducat iz Perrysburga v Ohiju. Vsi trije so bili preko poletja zaposleni v narodnem parku. M. Koons je taborila pri Traut Lake, J. Helgeson in R. Ducat pa v bližini Granite Park Chaleta.

Čuvarji parka so šli na lov za medvedoma, da ju ubijejo, predno bosta mogla napasti še koga drugega. Običajno so grizliji mirni in se ljudi ognejo. Kaj je ta dva pripravilo do napada na

Iz Clevelanda in okolice

Pozdravi Kotičkovemu stričku—

Minka, Helenca, Tomaž, Dorothy, Vida, Jerry, Mathew, Allica in Nečji Slak ter njuni stari Jernej in Minka Slak ter Matija in Anka Slak pošljajo Kotičkovemu stričku pozdrave z Niagara Falls, kjer so bili skupaj na izletu.

Izlet upokojencev—

Klub slov. upokojencev v Newburgu se pelje v sredo na izlet v Pennsylvanijo. Odhod avtobusa na E. 80 St. ob osmih zjutraj, na Prince Avenue ob 8.15, na Maple Heights ob 8.30. Vrnili se bodo okoli devetih zvečer.

Predsednik KSKJ v bolnici—

G. Joe Nemanich, glavni predsednik KSKJ, je v nedeljo, 6. avgusta nenadno hudo zbolel in so ga morali prepeljati v bolnico, kjer je bil v ponedeljek operiran. Zdravje se mu naglo popravlja in so obiski dovoljeni. Leži v sobi 712 v Euclid Glenville bolnici. Želimo mu skorajšnje popolnega okrevanja!

Pristavke novice—

Včerašnji piknik Društva Najsv. Imena od Sv. Vida je bil kar lepo obiskan. — Pri plavalnih tekmah so dobili nagrade Lojze Ovnice, Blažena Mihelice, Jože Resman in Metka Rihtar, v skokih pa Peter Cerar in Marija Rihtar. — Včeraj je bilo zaključeno na Slov. pristavi tabornjenje slovenskih šol pri Sv. Vidu in pri Mariji Vnebovzeti. Pri spominski kapelici je imel e.g. Hobart sv. mašo.

Seja—

Podr. št. 25 SZZ ima nocoj ob sedmih sejo v šoli sv. Vida. Po seji bo zabava.

Štiri leta stari fantič zabodel v igri tovariša

HIRAM RAPIDS, O. — V soboto okoli petih sedmih zvečer so se igrali otroci na vrtu Mr. in Mrs. Tate na 12777 Abbott Rd. Pri tem je bil 6 let stari Richard E. Tate zaboden z nožem v bližini srca in je umrl. On in njegov prijatelj, 4 in pol leta stari sosedov sin, sta se po zgledu bojeva na televiziji dajala z noži, ki ju je eden od njih vzel v kuhinji. Richard je pri premetavanju na tleh verjetno po nesreči padel in se nasadil na nož.

Ostali otroci, ki niso na mala dva pazili, ne vedo, kako je do nesreče prišlo.

Kiesinger v Washingtonu

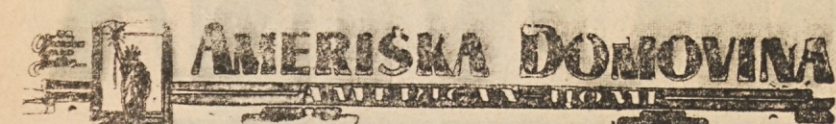
WASHINGTON, D.C. — Včeraj je priletel sem na dvodnevne razgovore s predsednikom Johnsonom in njegovimi pomočniki zahodnonemški kancler Kurt G. Kiesinger. Danes se mu bo pridružil še zunanji minister W. Brandt.

Razgovori se bodo v glavnem vrteli okoli obrambe Evrope v okviru NATO, pa tudi o ostalih vprašanjih evropske politike, ki jo De Gaulle skuša usmeriti proti Združenim državam.

Sedmo po vrsti

WASHINGTON, D.C. — Notranje tajništvo je bil sedmi redni oddelek zvezne vlade. Ustanovljeno je bilo z aktom Kongresa leta 1849.

dekleta in fanta, ki so spali v spalnih vrečah s tovariši v taborišču, je težko reči.

6117 St. Clair Ave. — Henderson 1-0628 — Cleveland, Ohio 44103

National and International Circulation

Published daily except Saturdays, Sundays, Holidays and 1st week of July

Manager and Editor: Mary Debevec

NAROČNINA:

Za Združene države:
\$16.00 na leto; \$8.00 za pol leta; \$5.00 za 3 mesece
Za Kanado in dežele izven Združenih držav:
\$18.00 na leto; \$9.00 za pol leta; \$5.50 za 3 mesece
Petkova izdaja \$5.00 na leto

SUBSCRIPTION RATES:

United States:
\$16.00 per year; \$8.00 for 6 months; \$5.00 for 3 months
Canada and Foreign Countries:
\$18.00 per year; \$9.00 for 6 months; \$5.50 for 3 months
Friday edition \$5.00 for one year

Second Class postage paid at Cleveland, Ohio

No. 154 Monday, August 14, 1967

Spreobrnjenje predsednika Johnsona

Predsednik Johnson je kar na tihem poslal 3. avgusta Kongresu predlog o novih davkih, obenem pa tudi povedal, kako bo do srede 1968 povečal naše oborožene sile v Vietnamu. Zadeva z oboroženimi silami je jasna. Vedeli smo, da bo do tega prišlo, predsednik Johnson le ni hotel do sedaj imenovati nobene številke. Verjetno se ni mogel odločiti ne za McNamara, ki je predlagal le povečanje 30-40,000 mož, in ne za generala Westmorelanda, ki bi rad dobil kar 100,000. Izbral je srednjo pot.

Precej drugačna je pa zadeva z davki.

Da so novi davki potrebni, smo vedeli že par let. Pravi čas zanje bi bile l. 1965, ko je postalo jasno, da se bo vojskovanje v Južnem Vietnamu zavleklo in ko nihče ni vedel, kakšni stroški bodo zvezani z njimi. Takrat smo le vedeli, da se federalna uprava zalaga na debelo z blagom za vojskovanje, da dežujejo naročila, ki gredo vsa skupaj v bilijone, da jih federacija z rednimi dohodki ne bo mogla pokriti, da se bo torej morala zadolževati, da pa je na drugi strani vladala gospodarska konjunktura in se tako razbotala, da je nekatere vidne gospodarske voditelje že začelo skrbeti, kaj bo, da smo torej pred nevarnostjo inflacije in draginje.

Vse to se je res dogajalo pred našimi očmi prav od takrat. Pospešena draginja nas mori že par let, sedaj nam pa napovedujejo še novo. Zato plačujemo z višjimi cenami veliko več, kot bi plačevali z višjimi davki. Seveda to boli le tiste, ki imajo ali nizke plače in mezde ali pa le pokojnine ali kako drugače ustaljene denarne dohodke. Kdor živi od dobička, pa vsega tega ne čuti. Tako so zadnjih par let plačevali stroške za vojskovanje v Vietnamu dejansko in prvi vrsti le revni sloji, ne pa bogati. Omejevanje in zmanjševanje so morali svoje izdatke in zniževati svoj življenjski standard. Naj vsakdo samo pogleda okoli sebe, pa bo našel dosti primerov za to dejstvo.

Predsednik Johnson je preprečen, da ne bi videl vsega tega, pa vendarle odkladal nove davke iz strahu, da se zameri tistim, ki vplivajo na javno mnenje, ti pa praviloma ne spadajo med revne sloje. Revni sloji bi po prirodi morali najti svoje varuhe v unijah, toda unije so v tem pogledu odpovedale. Potogvale so se za večje plače in mezde, ne pa za stabilno vrednost našega dolarja. Zato so pri Johnsonu zmagali podjetniki, ki se draginje ne bojijo, saj jim odpira vrata do višjih cen, večjega zaslužka, večjih naročil itd.

Johnson seveda ni mogel priznati, da se tako močno ozira na interese "gospodarstva", to je podjetnikov, ker bi se s tem dal v zobe svojim političnim tekmečem v demokratski in nasprotnikom v republikanski stranki. Izbral je drugo pot. Po nasvetu svojih gospodarskih strokovnjakov je nabral celo vrsto razlogov, ki so vsaj njega prepričali, da je najbolje, ako dežela živi od primanjkljajev v federalnem proračunu in plačilni bilanci. Tako smo prišli tako daleč, da je zadolževanje postalo vzor dobrega gospodarstva v javnih proračunih, dočim je v zasebnih še zmeraj veljalo pravilo, da izdatke uravnavajmo po dohodkih, ako hočemo pametno gospodariti.

Johnsonova zgrešena gospodarska politika seveda ni mogla trajati večno. Začela je tolči po njegovem federalnem proračunu. Naraščanje cen je podražilo federalne izdatke, posebno tiste za vojskovanje v Vietnamu. Pravijo, da sedaj že \$2 bilijona na mesec ne bosta več zadostovala za Vietnam. Hitrejše naraščanje izdatkov nad dohodki je rodilo tudi večje primanjkljaje, sedaj jih Johnson sam ceni na 28-30 bilijonov na leto. Preje mu taka številka ni nikoli prišla iz ust. Stiska, ki jo je rodila njegova napačna gospodarska politika, ga je prisilila, da je predlagal nove direktne in indirektna davke.

O številkah ne bi zgubljali besed. Kongres jih bo vse predelal. Že pretekli teden so zastopniki velikih davkoplačevalcev vsuli kot koblice v Washington in začeli obdelavati senatorje in kongresnike, naj dovolijo Beli hiši čim manj davkov in da ja preprečijo zvišanje ravno tam, kjer so lobisti najbolj zainteresirani. Zato pri najboljši volji ne bi mogli reči, koliko bomo morali več plačevati in kdaj se bo plačevanje začelo.

Zato bi pa radi opozorili na drugo značilnost: ravno tisti dan, ko je prišel predlog za nove davke na Kapitol, je na borzah završalo in se hitro — pomirilo. Vsi so mislili, da bodo borzni papirji padli v cenah, pa niso. Borze so ostale optimistične, kot da se ne bi zgodilo ničesar. To se pravi z drugimi besedami: Naj bo treba plačati take ali take nove direktne in indirektna davke, gospodarska konjunktura jih bo lahko. In zakaj? Konjunktura rodi nova naročila, nova naročila rodijo višje cene, višje cene pa več dobička in končno večje dividende, kar bo dvignilo tečaje na borzah. Ta igra se ponavlja že cele rodove, se bo tudi sedaj. Počemu torej zdihovati nad novimi davki?

To pa pomeni še nekaj drugega: Inflacija in z njo tudi draginja se je že tako globoko zajedla v naš gospodarski napredek, da je sedanje povišanje davkov ne bo zavrlo. Morda bodo cene rastle nekaj počasneje, toda rastle pa bodo. Krize radi davkov ne bo.

Pri vsem tem pa strahopetni kongresniki in senatorji ugovarjajo novim davčnim bremenom. Še ne vedo, kako bodo nanje reagirali veliki davkoplačevalci. Kar je pogumnih politikov, pa pravijo, da je sedanji Johnsonov korak pravilen. Ima samo eno napako, da je bil narejen 2 leti prepozno.

Manjše hvale je vredna predsednikova utemeljitev novih davkov. Se namreč sklicuje ravno na tiste okoliščine, ki jih je preje ali zmolčal ali "spregledaval", ako že ne naravnost odbijal. Kot politiku mu to lahko oprostimo, toda to ne služi v čast njegovi pameti. Svoje spreobrnjenje bi bil že lahko bolje utemeljil, samo nekaj več poguma bi bil moral pokazati.

BESEDA IZ NARODA

Veličasno romanje po Evropi

CLEVELAND, O. — Nad vse zanimivo ter poučno romanje po svetovno znanih krajih Evrope se je pričelo 13. julija v New Yorku, kjer so se znašli vsi romarji iz Clevelanda, Marquette, Ironwooda in iz Chicaga. Organiziral in vodil je to romanje Father Joseph Godina po lastnem načrtu v zvezi s potovalno agencijo A. Kollander v Clevelandu. Agencija Kollander uživa po širokem svetu velik sloves, zategadelj je bilo naše potovanje zelo prijetno in z znakom Kollandra na prsih smo bili povsod vljudno sprejeti kot Kollandrova skupina.

Father Godina, izkušen ter navdušen geograf in zgodovinar nas je spretno vodil po znamenitih krajih ter spotoma razlagal in tolmačil vse zanimivosti, ki smo jih na naši dolgi poti srečevali. Kar čudili smo se, odkod jemlje č. gospod to orjaško energijo, katero je ohranil svežo in mladeniško vesklozi do konca našega potovanja. Č. g. Godina ni bil samo naš duhovni oče, temveč je bil tudi naš učitelj in pokrovitelj, nad katerim je visela poleg vsega še velika odgovornost. Vse te skrbi je nadkrilila njegova železna energija, ki si jo je nabral že na gimnaziji, pod slovečim zgodovinarjem Šarabonom, ki je mladega študenta znal navdušiti za vse dobe življenja; po navdušenju je č. gospod delil tudi med nas romarje ter nas vodil po krajih, ki bi bili drugače za nas nedosegljivi. Če bi Fathra Godine ne bilo, ne bi marsikdo izmed nas nikdar videl ne Lurda ne Pariza in ne Kelmorajna, kar je bila za nas velika usluga, za katero smo Fathru Godini neskončno hvaležni.

V Kollandrovi skupini smo bili tudi taki, ki se nismo še nikdar potovali z letalom; zato so bile naše misli nemirne, priporočili smo se Bogu in Mariji ter lezli počasi v trehbut letala, kjer so nam bili odkazani sedeži. Kmalu nato so zabrneli motorji velikega letala Swissair in odleteli smo v smeri proti Švici v Zuerich, kamor smo prispeli rano zjutraj 14. julija; ker smo tam čakali na drugo letalo za nadaljni prevoz v Luzern, smo imeli dovolj časa, da smo se medsebojno podrobneje spoznali. Z nami je romal tudi Rev. Alaric Wolf, Baragov zgodovinar pri Baragovi zvezi; njegov namen je bil, da obišče in filma Baragove kraje in da prvi prižge Baragovo svečo v cerkvi benediktink v Solnogradu (Salzburg). Baragova sveča je bila naročena v Solnogradu ter je 45 cm visoka in 10 cm v premeru; marquetteški škof Noa je pooblastil dva navdušena sodelavca pri Baragovi zvezi, da ga zastopata pri prižiganju sveče na vseh treh krajih: v Solnogradu, pri Gospeji Sveti in v Ljubljaniški stolnici. Ta zastopnika sta bila Mr. Joseph Stupar in njegova žena Mrs. Josephine, ki sta se držala naše skupine do Celovca, tam pa se oddaljila na potu v Ljubljano; v veliko po-

Mr. John J. Grdina

moč Fathru Godini je bila Miss Frances Zulich, v njenih rokah je bilo težavno administrativno delo, ki ga je vršila z vzorno natančnostjo. Najstarejši romar v Kollandrovi skupini je bil brezdomno 82-letni Mr. John Grdina, starešina Zveze čarodejnikov, ki je skozi dolgo dobo let nastopal tudi na slovenskih odrih ter zabaval slovensko občinstvo. Ob njegovi 80-letnici ga je Zveza čarodejnikov odlikovala z zlato kolajno; istočasno mu je podarila K.S.K. Jednota zlati znak z diamantom za njegov 50-letni jubilej pri KSKJ. S svojimi srebrnobelimi ter skrbno počesanimi lasmi je bil v skupini častitljiva osebnost, ki je skozi celotno romanje pobožno ministriral Fathru Godini pri sv. mašah. Mr. John Grdina je še vedno ves poln zdravega humorja, s katerim je zabaval svoje sopotnike ob vsaki priliki; na Dunaju je celo priredil za nas zabavno večer v hotelu "Madeleine" ter v naše veliko veselje kazal svoje čarovnije, za kar je žel od cele skupine splošno priznanje. Romanja se je udeležila tudi njegova žena Mrs. Minnie Grdina.

V skupini je bila tudi Mrs. Anna Jaksic, ki ne vidi nič na obe očesi, a kljub temu je uživala vso lepoto, ki ji je nudilo dolgo potovanje, ter ves čas ohranila dobro razpoloženje. To je bila junaška žena, ki se je držala desniče svoje hčerke Mrs. Gené Drobnič ter vdano prenašala vse napore, ki jih je zahtevalo romanje, zlasti pa še težavno pot na Sv. Višarje.

Voznja z letalom iz Zuericha v Luzern ni trajala dolgo; kmalu smo se znašli na lucernskem letališču, kjer nas je že čakal pripravljen avtobus in nas potegnil v mesto. Nastanili smo se v hotelu "Drei Koenige", kjer smo takoj prejeli ključke za naše sobe. Kako blagodejno vpliva na trudnega potnika dejstvo, da mu ni treba skrbeti ne za prenočišče ne za hrano, ker je vse to že vnaprej oskrbel Kollandrova agencija. Po zajtrku nas je vodil Father Godina po mestu, kjer smo videli po izložbah mnogo lepih umetnin, ki jih v Ameriki sploh ne vidimo.

Po vijugastih ulicah smo končno dospeli v senčnat park, katerega obdaja visoka skalnata stena; ostali smo ter se čudili, da nam je kar sapo jemalo. Na steni smo zagledali vdolbenega velikankega leva, ki umira pod

težko sulico, ki so mu jo sovražniki zadali, a še vedno varuje s svojo šapo — lilijo — vladarski znak burbonskih kraljev. To je umirajoči lev v Luzernu, o katerem smo že v šolah toliko slišali ter si tedaj želeli, da bi tega leva osebno videli. Sedaj se nam je želja izpolnila, stali smo pred njim kakor okameneli.

Lev predstavlja švicarsko gardo 26 oficirjev in 760 vojakov, ki je v oktobru leta 1792 branila pred Tuilerijami kralja Ludovika XVI. in kraljico Marijo Antoinetto pred francoskimi revolucionarji. Ludovik XVI. je bil jako blagega srca ter bi bil najrajši vse ljudi srečne storil, a je moral plačati za grehe svojih prednikov: Ludovika XIV. in še hujše radi kralja nesramneža Ludovika XV. Tudi pri Mariji Antoinetti ni vse res, kar ji zlobneži pripisujejo, res, da je ljubila kraljevi sijaj, a takšna zapravljkva pa le ni bila, kakor so jo razpili Francozi, ki nikoli niso marali za njo, sovražili so jo, ker je bila Avstrijka. Vsi švicarski častniki in vojaki so bili pri Tuilerijah pobiti do zadnjega, ter junaško umirali, kakor nekaj Špartanci pri Termopilah. Svobodna Švica je postavila svojim hrabrim sinovom trajen spomenik, ki smo ga ravnokar občudovali.

Ernest Terpin

V Slomškov sklad so darovali

CLEVELAND, O. — Za kritje stroškov beatifikacijskega procesa božjega služabnika škofa Antona Martina Slomška so zopet darovali sledeči:

Po \$100: Č. g. Karel Pečovnik, Minn. (že prej \$200); Mary Ivančič, Clev. (že prej \$160).

Po \$50: Župnija Brezmadežne v Torontu; Terezija Narobe, Clev. (že prej \$20); Msgr. J. L. Zaplotnik, Omaha, Nebr.; č. g. Emil Hodnik, Wis. (že prej \$100).

\$38: Slomškov krožek Collingwood.

\$31: Slomškov krožek St. Clair.

Po \$25: Č. g. Matija Jager, Clev.; Misijonarji sv. Vincencija Pav., Toronto; Frances Ošaben, Barberton; Mary Hribar, California (že prej darovala \$350).

Po \$20: Vincenc in Amalija Povirk, Clev. (že prej \$30); Frank Sevcnikar, Clev. (v zahvalo); Neimenovana iz Gilberta, Minn.

\$13: Slomškov krožek Eveleth, Minn.

\$12: Mary Kočevnar, Steelton, Pa.

Po \$10: Margaret Mestek, Frank Minar (že prej \$5); Anton Novak, Ivan Šemen (že prej \$10); Marija in Helena Laurič; Karel Kovač, John Asseg (že prej \$25); Miha Vrenko — vsi iz Clevelanda; č. g. Ign. Štrancar, Calif.; John Halas, Hamilton, Can.; Mrs. Hozijan, Hamilton, Can.; Martin Globočnik, Denver, Colo. (že prej \$65); č. g. Klavdij Okorn, Milwaukee; Matt Tekavec, Euclid (že prej \$20); William Tavčar, Middle Village, N.Y.; Društvo Najsv. Imena v Torontu pri Mariji Pomagaj; Steve Mohorko, Fontana, Cal. (že prej \$5); William Arneson, Fontana, Cal. (že prej \$10).

Po \$6: Valentin Benedek, Cleveland; Mary Farčnik, Clev. (že prej \$5).

Po \$5: Iz Clevelanda: Ana Nemec (že prej \$3); Lovrenc Rožman, Verona Horvat, Frances Raischel, Lojze Ižanec (že prej \$5); Frank Trepal, Jožef Svetlin (že prej \$2); Mary Bogovič, Mrs. Juratovec, Zina Velikonja, Henrik Kremžar; — Jože Škorjane, Gilbert, Minnesota (že prej 25 dolarjev); Barica Sobocan, Hamilton, Can.; Karolina Klaus, Geneva, O.; č. g. dr. A. Kovačič, N. Carolina; Slomškov krožek Peoria, Ill.; Katarina Foy, Toronto; Mary Strukel, California; č. g. Jože Vovk,

Raba slovenščine v carinski službi v Sloveniji

(Pismo tržaškega Slovenca ljubljanskemu "Delu")

Objavljamo pismo, ki ga je slovenski intelektualac s Tržaškega poslal 7. julija 1967 uredništvu ljubljanskega dnevnika "Delo" s prošnjo za objavo. Pismo pa ni bilo objavljeno, pač pa je urednik rubrike "Pogovor z bralci" Franc Šetinc pisca pisma odpravil s trditvijo, da njegovo pismo izpričuje — nacionalno nestrpnost. Pismo je nato objavil goriški "Katoliški glas". — Op. ured.

Spoštovano uredništvo! Prosim, da bi v "Delu" med "Pismi bralcev" ali v "Pogovoru z bralci", objavili pričujoče vrstice, ki jih pošiljam slovenski javnosti. Tičejo se dveh članikov tovariša Šetince glede rabe slovenščine v carinski službi SR Slovenije, kjer je bila in je žal še vedno prava pastorka, kljub vsesplošnemu negodovanju Slovencev.

V prvem članku "Carina ali obe plati medalje" (Delo, 30. jun. t.l.) je tudi Vaš sourednik "naskočil" ta nebodigatreba problem v obliki razgovora z novim upravnikom ljubljanske carinarnice, ki je za njegovo rešitev (v kolikor je seveda odvisna od njega) pokazal najboljši namen, z besedami: "Storili bomo vse, da bo naša carinarnica poslovala tako, kot nas obvezuje slovenska ustava — v slovenskem jeziku."

Po mojem skromnem mnenju, te naloge vseh upravnikov slovenskih carinarnic ne bo mogoče izvršiti, če ne pride do temeljite spremembe narodnostnega sestava osebja. Samo pri imenovanju je od 86 sodelavcev kar 31 (torej več kot 36%), ki niso Slovenci; zaposleni so kot nalašč v vodilnih mestih, kjer prihajajo v stik s strankami, a slovenščine ne znajo. Ali je tudi tega nezadržnega stanja kriv Rankovič in njegova zbirokratizirana carinska centrala v Beogradu, eden glavnih nosilcev nadvlade še ne odpravljen privilegirane kaste, ki je zlasti nam Sloven-

Minn.; Pavlina Stampfel, Cleveland (že prej \$2).

Po \$4: Johana Lužar, Clev.; Blaž in Marija Trstenjak, Chicago.

Po \$3: Dr. Val. Meršol, Marinka Petrič, Mary Otoničar (že prej \$39); Mary Hrstar (že prej \$10).

Po \$2: Frank Mušič, Peter Trpin, Mary Yersin, Jennie Rutar, Mary Kočevnar, Angela Bolha, Ivana Lovko, Milena Dolenc, Helena Dolenc, vsi iz Clevelanda.

Po \$1: Nettie Zarnik, Mary Jeraj, Cecilia Znidaršič, Mary Sajovec, Ana Horvat, Jennie Femec, Ana Marincek, Katie Sustarsic, Mary Marinko, Ana Zalar, Antonia Mihevec, Ana Svegel, Ana Milautz, Josephine Godec, Angela Mišič, Jennie Valenčič, Mary Hočevnar, Frances Macarol, Ana Kamin — vsi iz Clevelanda.

Hvala in čast vsem darovalcem, ki so do sedaj brez kake posebne prošnje poslali svoje darove. Upam, da bo temu seznamu sledilo še dosti drugih. Vem, da je med nami še mnogo plemenitih src, ki se zavedajo, da razen plačil in davka, ki nam ga nalagajo strogi državni zakoni, imamo tudi prostovoljni davek, ki nam ga narekuje naša vest in nalaga naša verska in slovenska zavest.

Z napredovanjem beatifikacijskega procesa božjega služabnika škofa Slomška rastejo tudi stroški. Slovenci doma in drugod po svetu upirajo svoje oči v nas z upanjem, da bomo mi v Združenih državah in Kanadi pokrili glavne stroške procesa. Svoje darove pošiljajte na naslov:

Rev. Joseph Varga,
11607 Honeydale Ave.
Cleveland, Ohio 44120

cem tolikanj hudega prizadejale?

Na vprašanje: "Ali res Slovenci nočejo v carinsko službo?", tovariš Sablič odgovarja: "Ni res. Na vsak razpis se prijavijo celo 50 ljudi in več. Težava je v tem, da je nezasedenih delovnih mest malo."

Tako torej! — Prav klasičen primer, kako ne kvalificirani ljudje, ki so se natepli v Slovenijo od vseh vetrov, v brk nje-ni ustavi — neznanje državnega jezika, ki je v SRS slovenski — odjedajo kvalificiranim domačinom delo in kruh; iskati si ju morajo zato na tujem, po kapitalističnem svetu, in — kar je za nas najbolj boleče in poniževalno — služiti hodijo za hlapce nemškemu nacistom, našim večerajšnjim ubijalcem in požigalcem naših domov. Iz sladkih sanj, v katere nas je zazibala us-pavanka "socializma, ki ne pozna gospodarskih kriz in brezposelnosti", nas je vrgla hladna prha naše nove "socialistične stvarnosti". Če se potožimo, da nam je bridko pri srcu, ko doživljamo dramo v novi izdaji, nismo povedali ničesar! Carinske službe in druge federalne stroke pa se brezbržno vrte naprej v začaranem krogu tabujev za Slovence, kot pes, ki lovi svoj rep in ga nikoli ne ujame.

Pa to ni vse, kar sem želel reči. Za mnogo obetajočim član-ko je pero istega avtorja že naslednjega dne (Delo, 1. julija t.l.) zapisalo pod naslovom "Samouprava družbe odkriva probleme", sledečo trditev: "V carinarnici na območju naše republike ni slovenskih carinikov zato, ker Slovenci ne kažejo zanimanja za to službo, ne pa zato, ker bi jim kdo zapiral vrata med carinike."

No, če ta ni debela! Takšnega zalagaja protislovja, in še v predelu nekaj pičilih ur, ni mogoče prežvečiti, še manj prebaviti. Seminar "Socializem in narod" Visoke šole za politične vede v Ljubljani nam je bržčas skušal z njim zamašiti usta, da ne bi bilo več slišati zadevnih protestov in klicev po sankcioniranju brionskih sklepov — za popolno uveljavitev samoupravnega sistema, to je, dejanske osamosvojitve Slovencev v okviru jugoslovanske zvezne države. Hvaležni mu moramo vendarle ostati za njegovo "ustvarjalno marksistično analizo, ki je ugotovila, da rešitve slovenskega jezikovnega problema ni pred OZN ali pred nekakšnim mednarodnim organom za zaščito slovenskega jezika, ker so skarje in platno v naših rokah in ne kaže streljati na vrabce z velikimi topovi, a tudi vsako čivkanje vrabcev še ne pomeni javnega mnenja, stališča."

Slovenci, kaj torej še čakamo? Pokažimo že enkrat — "čep prav nismo velik narod, da znamo postaviti to stvar na pravo mesto, da ne bo več odmevala bolj kot je treba."

Pokažimo pa tudi, da smo končno rešili skrivnostni rebus more, ki nas tlači k tlom in nam ne da dihati: Ne trepečemo pred čivkajočimi vrabčki, marveč se otepamo lajajočih hijen, ki so planile na nas, kot bi že bili mrhovina, pa smo žejni življenja, a nam ga ne dajo živeti!

(Sledi podpis)

Dobra kupčija

NEW ORLEANS, La. — V Louisiani načrpajo vsakih 10 dni toliko olja, da bi lahko z njegovo prodajo plačali kupnino za vso Louisiano, ki jo je dobila Francija od ZDA.

Prvo naselje

TUCSON, Ariz. — Prvo naselje v državi Arizona je Tucson, ustanovljen leta 1776. Leta 1889 je bilo mesto Phoenix izbrano za glavno mesto države.

Maks Metzger:

Monika potuje na Madagaskar

Monika je bila v hudih škripcih. Srce se ji je krčilo, če je pomislila na manico. Toda glas vendar ni hotel umolkneti: "Madagaskar — otok bajnega ptica roka..."

"A mamica je pogumna. Ona misli bolj nate kot nase. Iz same ljubezni pristaja, da odpotuje z mano, da boš doživela najlepšo pravljico, ki sploh je — da boš videla širni svet tak, kot je. Da je mamica k temu pripravljena, tega ne boš smela pozabiti svoje žive dni, kajti mamici je potrebno mnogo več poguma, da ostane sama tu, kot nama dvema, da se skupno odpraviva v svet."

Monika je prikimala. Zadržane se ji je mnogokrat primerilo, da ni mogla več ločiti radosti od bolestiti.

"Zdaj pa," je nadaljeval atek, "morava skleniti pogodbo. Ta pogodba se glasi:

1. Gospod Dr. Rihard Ozvald vzame gospodično Moniko s seboj na Madagaskar in mamica da svoje privolenje.

2. Gospodična Monika se zavže s častno besedo, da bo med potjo pazila nase, da bo tako previdna, kot se spodobi razumnemu človeku, tudi če je šele deset let star. Skrbeti mora z vsemi močmi, da ne zbolí, in misliti sleherni hip, da sta odvisna uspeh potovanja in uresničenje nad, ki se stavijo nanj.

Atek je nudil Moniki roko in Monika jo je prijel. Atek jo je stisnil tako krepko, da je Monika čutila po vsem telesu.

IV.

Monika zлага prtljago. Odteje je dogodek sledil dogodku. Atek je velikokrat odhajal, domov se je pa vračal ves natovorjen z zavoji. A to se ni bilo vse. Tovorni vozovi so se ustavljali pred vrati in pripeljali še več zavojev, nekoč celo dve vreči in štiri zaboje.

Atkova spalnica je bila že vsa polna in gospa Dobruja se je smukala okoli stvari in vtikala prste skozi luknje v papirju, da bi otipala, kaj je notri. Ali pa je dvigala zaboje, da bi jih potežkala. Toda vse to ni nič pomagalo, atek ji je strogo prepoval, da bi kaj izločila. Tudi Monika mu je morala obljubiti, da bo stvari pustila na miru in da ne bo z nikomer govorila o njunih načrtih. Menil je, da ni prav, če se vnaprej širokoustiš s takimi stvarmi. Pride kaj vmes, pa se ti ljudje smejijo. Pa tudi časa nista zdaj imela, da bi se ustavljala za vsakim voglom in odgovarjala na radovedna vprašanja.

"Veš, mala," je rekel atek, "tako bova napravila. Kakor hitro bo določen dan odhoda, bom govoril s tvojim ravnateljem in s tvojimi učitelji. Potem se posloviš v šoli in mi pomagaš zložiti prtljago. Nekaj dni pred odhodom bova povedala vse še gospe Dobruji in to bo prav tako učinkovalo, kot če bi dala v časopis."

In zdaj je torej hodila Monika okrog in čuvala svojo veliko skrivnost. Na moč čudno se ji je zdelo, da ji niso ljudje ničesar razbrali z obraza. Ali moreš imeti tak obraz, kot ga imajo drugi ljudje, če se pelješ na Madagaskar?

Kakor vse prejšnje dni je sedela z Anico, Mileno in Marijo ob svoji mizici v šoli, a zdelo se ji je, kot da ne spada več k njim. Njene prijateljice bodo sedele še prav tako na svojih mestih, ko se bo ona sprehajala po južni poluti. Morda bo govoril

gospod Kotnik pri domoznanstvu ravno o kakem prekopu v domovini, ko se bo ona peljala skozi Sueški prekop v Rdeče morje.

Kar naenkrat — mnogo hitreje, kot je Monika pričakovala — je prišel dan, ko je gospod Kotnik rekel po pouku:

"Ostanite še hipec, otroci, sporočiti vam moram nekaj. Vsi imamo Moniko Ozvaldovo radi in jo poznamo že štiri leta. Danes si jo hočemo še enkrat prav dobro ogledati, prišla je namreč zadnjikrat k nam v šolo. Odpotovala bo z očetom v daljno Afriko in na Madagaskar. Potovala bosta morda celo leto. Pokazal in razložil vam bom pot, po kateri se bo peljala, in Monika mi je obljubila, da nam, bo poslala razglednice od povsod, kjer bo le mogla."

Tako potovanje je velika sreča, ki je je le redkokdaj deležen otrok vaše starosti. Na njem se namreč človek nauči več kot v kateri koli šoli. Ker bo spisal doktor Ozvald o svojem potovanju knjigo, boste mogli pozneje vsi čitati, kako je tam, kamor se Monika zdaj pelje. Slediti hočemo Moniko v mislih in jo ohraniti v svojih srcih. Zeli-mo njej in njenemu očetu srečno pot, zdaj pa ji dajmo roko in ji recimo 'Na svidenje, Monika!'

V učilnici je bilo tiho kot v cerkvi — a ne dolgo; potem so zagnali sošolci in sošolke velik hrup, vsi so se gnetli okrog Monike. Vsak jo je imel kaj vprašati: če so tam levi, tigr in slo-ni? Vernikov Mirko je naročil Moniki, naj mu prinese opico, Urška Gornikova pa je želela majčkenega krokodilčka za svoj akvarij. Dobro je bilo, da so vsi povpraševali Moniko hkrati, odgovoriti ni namreč mogla nikomur. Srce ji je bilo prav gor do grla in medtem, ko se je skušala smehljati, so se ji oči orosile. Nenadoma je imela šolo, gospoda Kotnika in vse otroke tako rada kot še nikoli. Celot Vilka Divjaka, ki so mu vzdeli priimek 'divji prašič' in s katerim se je še včeraj pošteno zrasala zaradi barvastega svinčnika.

"Na svidenje — na svidenje," so ji stiskali roko brez konca in kraja, dokler ji ni položil gospod Kotnik roko krog ramen in dejal:

"Pojdi, Monika, greva še h gospodu ravnatelju."

Šla sta po hodniku in petdeset parov razburjenih dekliških in deških nog je topotalo za njima.

"Monika — Madagaskar, Madagaskar — Monika" se je čulo vedno znova iz dirindaja klepetajočega krdela. Pred ravnateljimi vrati se je Monika še enkrat okrenila in zamahala z obema rokama. Potem jo je gospod Kotnik hitro potisnil prek praga, tovariši štirih dolgih let pa so ostali zunaj.

Notri so bili zbrani gospod ravnatelj in vsi učitelji in učiteljice. Sredi njih je stal atek.

Nato je imel tudi gospod ravnatelj še govor. Rekel je, da se vsi vesele Monikine sreče, da pa jim je vendar vsem slovo težko, kajti če se Monika tudi vrne, vendar to ne bo več ista Monika. Po enem letu potovanja si nov človek.

"A če je človek dober," je nadaljeval ravnatelj, "potem postane tudi vse novo v njem dobro. Poznamo te in se prav nič ne bojimo zate. Ponosni smo, da bo svet spoznal deklica iz naše šole. Ne pozabi nas in se vrni tako čvrsta in zdrava, kot zdaj odhajaš."

(Dalje prihodnjič)

Vietnamski volivni boj razburja Washington

General Taylor in C. Clifford sta tekom svojega obiska v Saigonu predsednika gen. Thieu posvarila v imenu predsednika ZDA pred nepristranskimi volitvami. ZDA utegnejo umakniti v takem slučaju podporo Južnemu Vietnamu.

SAIGON, J. Viet. — Prepri med generaloma Van Thieuom ter Kyjem na eni strani in civilnimi kandidati za predsednika na drugi se nadaljujejo z vso ihto. Civilni kandidati trdijo, da jim generala nagajata in da radi tega ne morajo agitirati, kot bi radi. Nekaj bo že resnice na tem, toda vse pa ni res. Civilni kandidati niso na primer mogli iti na shode v Hue in Quang Tri, ker je bila letalska služba res tako zanikrna, da se njeno letalo s kandidati ni držalo dogovorjenega letalskega reda. Na drugi strani je pa tudi res, da vsa javna uprava agitira za generalsko kandidaturo, česar bi ne smela delati.

V političnih krogih še je tudi pojavila misel, da bi vsi civilni kandidati odstopili od kandidaturne prid najmočnejšemu kandidatu med njimi Va Huongu. To je pametna ideja, toda v glavih kandidatov ni toliko pаметi, da bi zagrabili zanj. To jim ameriške civilne in vojaške oblasti v Saigonu najbolj zamerijo.

Da imajo prav, dokazuje "delo" nekdanje ustavotvorne skupščine, ki se je kar na lastno pest prelevila v reden parlament. Pa ni niti toliko delavna, da bi izglasovala zakon o tisku in zakon o političnih strankah, ker se na sejah ni nikoli pojavilo toliko poslancev, kolikor jih je po slovnem redu potrebno za sklepčnosti. Zato so poslanci sklenili, da do predsedniških volitev ne bo nobene seje več, in odšli na — počitnice!

Zdi se, da je nekaterim našim političnim krogom tako politično stanje v Južnem Vietnamu že začelo presedati. V predstavniškim domu je na primer 57 demokratskih kongresnikov predlagalo, naj naša dežela začne misliti na spremembo naše politike do Vietnama, ako tam ne bo

v septembru res svobodnih volitev. Na drugi strani pa predlaga 21 republikanskih kongresnikov, naj naša dežela še enkrat oceni vrednost znane "tonkinške" kongresne resolucije, ki je politično-pravna podlaga za naše vojskovanje v Južnem Vietnamu.

Črnski demokratje dobro odrezali v Mississippiju

JACKSON, Miss. — Pretekli terek so bile primarne volitve v državi Mississippiju. Tam so do sedaj neomejeno gospodarili belih demokratje, kajti črnici se niso brigali za svoje politične pravice. Sedaj je pa to drugače. Do leta 1963 je bilo registriranih komaj 30.000 črnih volivcev, danes jih je že nad 200.000, torej tretjina vseh volivcev v tej državi. Pri tem so pa letos vsi tudi šli volit. To se je takoj pokazalo na rezultatih volitev. V 11 slučajih so črnski kandidati zmagali brez volitev ker jim ni nihče nasprotoval. V 10 slučajih so si priborili udeležbo pri novembrskih volitvah. Pri tem pa še niso znani volivni izidi z vseh volišč. Črnski glasovi so pokazali svoj pomen tudi pri volitvah za guvernerske kandidate. Na njih je na primer propadel znani guverner Barnett, zmagal je pa zmeren demokrat, ki pa ni napredno usmerjen.

Na splošno so se črnski volivci kar dobro zavedali, da postajajo jeziček na politični tehtnici. To se je takoj poznalo pri volivni agitaciji. Divjih napadov na črnce in njihove voditelje ni bilo več, agitacija se je vršila na zunaj v dostojnih mejah. Ni pa seveda že izginil ves zakulisni pritisk, kjer igra svojo vlogo vprašanje zaposlitve, šolanja itd. Do prave veljave bodo pa črnski glasovi prišli takrat, kadar bodo odločevali, kdo bo izvoljen za guvernerja, senatorje in kongresnike. Do tiste dobe je pa še daleč.

Kongo išče pomoči pri ZN

ZDRUŽENI NARODI, N.Y. — Kongoški zunanji minister Bomboko je pretekli petek poslal predsedniku Varnostnega sveta pismo, v katerem prosi v imenu svoje vlade Združene narode za vojaško pomoč proti upornim belim najemnikom in z njimi povezanimi bivšimi katanškimi

žandarji. Ti so se pretekli teden polastili glavnega mesta pokrajine Kivu Bukavu ob jezeru Tanganjika ter groze kongoški vladi z razširjenim vojaškim nastopom proti njej.

Major Schramme, vodnik belih najemnikov, ki je bil nekdanj v službi Čombeja, je dal predsedniku Konga Mobutuju 10 dni časa za reorganizacijo kongoške vlade v smislu široke soudeležbe vse dežele, ne le "enega plemena". Trdil je, da njegov nastop nima nobene neposredne zveze s Čombejem in da ni bil splošno in izveden v zvezi s Čombejem, ki je trenutno še vedno jetnik Alžirije. Ta ga je obljubila vrniti v Kongo, kjer je bil v preteklem marcu obsojen na smrt.

Na podobno prošnjo v začetku upora belih najemnikov so poslale Združene države v Kongo tri svoja vojaška prevozna letala K-130 in jih dala na razpolago vladi za prevoz vojaških potrebščin in vojaštva. Ko je prišlo zaradi tega do ostre kritike v Kongresu in javnosti, so Združene države ta letala pozvale domov. Zadržane naj bi bilo odletelo koncem preteklega tedna.

Nigerija se odločila za polno vojno proti Biafri

LAGOS, Nig. — Gen. Gowon predsednik Nigerije, je ukazal zveznim oboroženim silam, naj nastopijo z vsemi sredstvi proti upornikom v Vzhodni pokrajini, dokler ne bo upor popolnoma zlomljen. Doslej je skušal ta upor streti s "policijsko akcijo", ki pa ne uspeva.

Zvezne čete so imele nekaj uspehov na svojem pohodu v 30. maja proglašeno republiko Biafro, kot se imenuje nekdanja Vzhodna provinca Nigerije, kjer živi pleme Ibo. Pretekli teden pa je bila zvezna vlada v Lagosu iznenadena, ko se je oboroženim silam Biafre v zvezi z upornimi zveznimi četami v pokrajini Srednji zahod, ki leži zahodno od Biafre, posrečilo zasedi glavno mesto te pokrajine in važna petrolejska polja v njej. Zvezna vlada je začela "policijsko akcijo" proti Biafri 6. julija.

— Letos 1. junija so imele Združene države 199 milijonov prebivalcev.

Da ne bi v malodušju napravil samomora

CHICAGO, Ill. — Roberta Waskina, ki je ustrelil v bolnici svojo na levkemiji neozdravljivo bolno mater, čuvalo v posebno celici, ker se boje, da bi u-tegnil zapasti v malodušnost in napraviti samomor.

Oče pravi, da je imel 23 let stari Robert svojo mater zelo rad in da je gotovo storil to, kar je smatral za pravilno. Časnikarjem je sam dejal: Ni me sram tega, kar sem storil. Sodeniku je pri zasliševanju med ihtenjem pripovedoval, da ga je mati sama prosila, naj napravi konec njenemu neznosnemu trpljenju.

Zaslišanje je določeno za 25. avgust. Veliko zanimanje vlada za razpravo, kjer bo prišlo do

Moški dobijo delo

ERICO PRODUCTS, INC.
2070 E. 61st Place
(Corner of Carnegie Ave.)
Cleveland, Ohio 44103

Odpрте službe sedaj na razpolago za sledeče:

- Tool & Die Maker
- General Mechanic
- General Machine Operators
- Press Operator & Setup (Progressive Dies)
- Press Operator (Progressive Dies)

ERICO nudi celo vrsto obrobni koristi.

Zgornje službe so na razpolago zaradi povečanja tovarne in produktov. Erico nudi dobre delavne prilike z bodočnostjo.

Sestanki od 10. do 12. in 4. do 6. zv. ob torkih in četrkih.

Receiving Clerk
Mature, steady work with overtime. Opportunity for advancement. Factory at 30th & Chester. Call 781-1911. (155)

MACHINISTS

THE CLEVELAND PNEUMATIC Tool Co.

3784 E. 78 St. 341-1700

A Subsidiary of
PNEUMO-DYNAMICS Corp.

MACHINISTS
TO WORK ON
AERO SPACE
MISSILE and
Aircraft Components

KELLER - HYDROTEL

Contouring and profiling
Machines

HORIZONTAL
BORING MILLS

TURRET
LATHES

GAP TURRET
LATHES

ENGINE LATHES

MILLING MACHINES

RADIAL DRILLS

NUMERICAL
CONTROLLED
MACHINES

DOBRA PLACA OD URE IN
DRUGE UGODNOSTI

Predstavite se osebno
od 8.15 dop. do 5. pop.

ali kličite
341-1700

za čas sestanka

An Equal Opportunity Employer
(157)

razpravljanja o "rešilni smrti", ki konča človekovo trpljenje" v nasprotju z zapovedjo: Ne ubijaj!

— TVA nadzira področje s površino 80 kvadratnih milj.

Delo za moške & ženske

Delo za dvojico
Iščemo zakonski par, da bi čistila gostilno in kegljišče 7 dni tedensko. Oglasite se osebno.

20TH CENTURY LANES
16525 Euclid Ave.
(156)

Zenske dobijo delo

Zenske dobe delo
Lahko skupinsko delo, skušnjava nepotrebna, govorimo nemško in slovanske jezike; tovarna na vogalu 30th in Chester. Kličite 781-1911. (155)

Iščemo pomočnico
Župnišče išče gospodinjsko pomočnico za polni čas. Za sestanek kličite 361-2624. (x)

MALI OGLASI

Hiša naprodaj
Enodružinska v odličnem stanju, 3 spalnice, klet, cena \$17.500. Na 1528 Clermont Rd. Clev. 10, telefon 481-1310. —(154)

V najem
Oddamo 4 sobe spodaj, kopalnica, garaža, plinska gorkota, na 12106 Parkview Ave. Kličite LO 1-3062. —(156)

V najem
Oddamo 2 stanovanji, 5 sob in kopalnica vsako, na 5512 Carry Ave. Vprašajte istotam. —(7,9,11,14,16 avg)

Euclid - bungalow
Hiša naprodaj, 2 spalnice spodaj, 1 spalnica in pol kopalnice zgoraj, klet, garaža za 2 kare. Lastnik RE 2-9478. (9,14,18 avg)

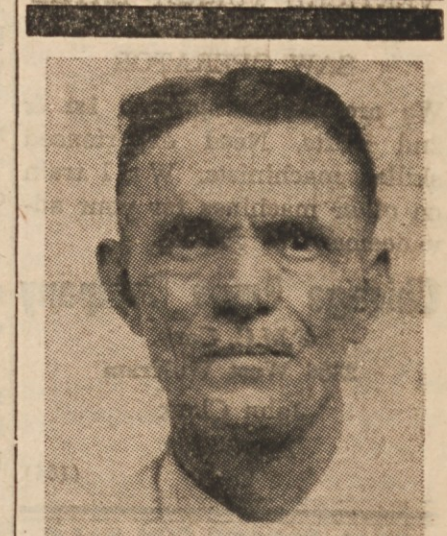
Hiša naprodaj
Enodružinska, 9 in pol sob, aluminijasta obloga, nova streha, rekreacijska soba. Na 7806 Donald Ave. telefon 361-7331. —(158)

Office space for lease
Good location, business or professional, physician needed, in Geauga County on Rt. 306 near Rt. 87. Call MO 2-8090 or 464-1666. (14,16 avg)

Prijatelj's Pharmacy

IZDAJAMO TUDI ZDRAVILA ZA RAČUN POMOČI DRŽAVE OHIO ZA OSTARELE

St. Clair Ave. & 68th St. EN 1-4212 AID FOR AGED PRESCRIPTIONS

V BLAG SPOMIN
OB PRVI OBLETNICI ODKAR JE V GOSPODU PREMINUL NAŠ LJUBLJENI SOPROG, OČE, STARI OČE IN BRAT

Louis Turk

Izdihnil je svojo plemenito dušo dne 14. avgusta 1966

V miru božjem zdaj počiva, dragi, nepozabni nam, v nebesih rajsko srečo uživaj do svidenja na vekomaj!

Zaljubljeni:

soproga MARIJA, roj. MARSIC, hčeri VIDA in MARIJA por SCHEICH s svojo družino v NEMČIJI,

sin ALOJZIJ, snaha KATI z otroci, sestrji BENJAMINA, usmiljenka v Holandiji in MARIJA KOVAČIČ v Sloveniji, brat JANEZ v Sloveniji.

Cleveland, O. 14. avgusta 1967.

VITKI VELIKANI — V britanskem paviljonu na EXPO 67 so razstavili tudi "Družino dolginov". Obiskovalec in obiskovalka si jo ogledujeta.

ČEZ STENO

SPISAL IVAN BUČER

"Grem po svoj cepin in vrv," je dejal Pavle, ko je videl, da je brat spet za hojo.

Spotoma, ko je lezel navkreber, je molil: "Hvala Ti, da ni hujšega! Hvala Ti..."

"Tudi strašne so gore," je dejal, ko se je vrnil.

Janez si je medtem čisto opomogel. Le laketi ga je bolela. Pavle se je spomnil:

"Bedak sem! V nahrbtniku imam konjak, pa ne da bi ti ga bil ponudil."

Janez se je sicer branil, a mu ga je Pavle vsilil. Poživilo ga je tako, da je res zavriskal.

Strah in groza sta bila zdaj pozabljena.

"Hvala Ti, da ni bilo hujšega..." je molilo v obeh.

V dobri uri sta bila pri koči v Planici.

Okrog kočje je bilo prazno, le tam pod smreko je ležal izletnik. Gori ob izviru Nadiže so se oglašali klici in smeh.

IV.

Vstopila sta.

Ob levi mizi sta sedela gospod in gospa, očitno zakonska, in se zalagala s palačinkami. Gospa je bila zajetna, v kratkem krilu iz angleškega blaga in v beli bluzi. Na nogah je imela navadne čevlje. Mož, ki je poliskaval izza naočnikov, je bil v dokolenkah, iz katerih so molele od sile suhe noge, obute v podkovane koničaste čevlje. Komaj je odzdravil na pozdrav.

Gospa — milostljiva — ju je počastila le z bežnim pogledom. "Nedeljska izletnika," je sodil Janez.

Tedaj je prišla oskrbnica: "Jezus Marija, gospod Košak, kakšni pa ste?"

"Nič hudega!" se je smejal Janez in polagal cepin v kot poleg leve mize. "Kamenje me je opazilo."

"Saj imate kaj obvez in joda?" je takoj skrbel Pavle.

"O, seveda, seveda! Ali je bilo hudo?"

"Ne preveč." Nerodno mu je

bilo, kot bi se moral opravičevati. "Gori v Ozebniku me je."

"Saj pravim," je hitela zgovorna ženska. "Ozebnik je že marsikomu dal po pameti. Takoj prinesem obveze."

Hitela je ven in gori v svoje stanovanje.

Zdaj sta onadva zakonca posvetila bratoma malo več pozornosti. Prirojena radovednost ju je silila, da bi zvedela kaj novega. Nesreča drugih vedno mika.

Gospod se je ohrabil: "Sta bila kje blizu?"

Bratoma ni bilo do pogovora z njima. "Da," je odvrnil Pavle in jemal s police reči, ki sta jih pustila davi v koči.

"Aha!" je dejal gospod važno in nehal.

A žena je začela: "Kje pa, če smem vedeti?"

"Tamle, na Jalovcu," je dejal Janez in stopil na prag, da pogleda za oskrbnico.

"Mhm," je zamrmrala gospa, sunila z nogo moža, ki se je plašno ozrl nanjo, kot bi kaj napačnega storil. Namrdnila se je in se lotila zadnje palačinke.

Oskrbnica je prišla z obvezami. Brata sta stopila pred kočjo, kjer si je Janez ponovno izpral rane in trdno povezal roko. Poškodba ni bila huda, a vendar taka; da na nadaljnjo turo nista mogla misliti.

"Torej se odpeljeva domov?" "Ne kaže nama drugega. V nekaj dneh se pozdraviš toliko, da turo nadaljujeva. Ali ne?" "Najbolje bo."

Na čelo mu je pritrtil obliž in vrnila sta se v sobo. Oskrbnica jima je prinesla kosilo, ki pa je bilo mrzlo. Ura je bila že tri popoldne.

Po kosilu je Janez poiskal vpisno knjigo. Usedel se je nasproti bratu, ki se je stegoval čez mizo, da sta oba brskala po njej.

"Imena, imena. Pa vendar vsaka vrsta pomenja človeka z dobrotmi in slabostmi."

"Poglej, kdo je ta čas prišel, ko naju ni bilo."

Odprl je zadnjo stran. Med spodnjimi vrstami je bilo kar štirikrat zapisano: "Dubrovnik." Oba sta hkrati ugledala imena: "Zino Bonič... Ante Bonič... Dana Bonič..."

Nasmehnila sta se in se spogledala. V obeh jima je pa zasijalo nekaj tako tujega, da sta povesila pogled. Čudno! Bila sta v zadregi.

"Boničevi tukaj? Kdo bi si mislil?" "Presenečenje za naju in za one."

"Kako to?" "Saj morajo biti kje v bližini. Menda ne mislijo napraviti kake večje ture."

Utihihla sta. Rada bi govorila, pa sta drug drugemu nekaj skrivala. Janezu je srce tolklo, Pavle je postal zamišljen.

"Kdo bi bil četrti? Tu so štiri iz Dubrovnika," je vprašal Pavle in potegnil knjigo k sebi, da bi prečital podpis. "Man... Mandić ali Maudić?" Ni se razločilo.

"Lenka!" je poklical Janez oskrbnico, ki je šarila po štedilniku. "Ali so bili tu neki Hrvatje?"

"Da, dve ženski in dva možka. Že dopoldne so prišli. Zdaj so menda pri izviru Nadiže."

"Ali mislijo kam dalje?"

"O, mislim, da ne. Niso opremljeni."

Janez je vstal in stopil pred vrata. Ob izviru Nadiže ni bilo nikogar več. Glasni smeh se je čul s poti niže doli. Gotovo se vračajo.

Res so se čisto spodaj pojavile štiri postave. Ena se je utrjala

in stekla čez pašnik. Za njo druga. "Danica in Zino," je vedel Janez. Lovila sta se in hitela proti koči.

Dana je pritekla prva. Janez se je nasmejajal in prožil roko. "Pozdravljeni, gospodična Boničeva!"

Zasopla in zardela se je ustavila pred njim. Iz oči ji je bliskala razigranost, iz polnih udov je dihala mladost. Stala je pred njim čvrsta in lepa, v kratkem planinskem krilu, z olivnato plateno robaško, ki jo je krasil rdeče pisani trak. Malo razmršeni lasje so ji dajali poseben čar. Začudila se je, kdo jo pozdravlja. Za trenotek je bila nedoločena, pa je takoj spoznala.

"O vi, gospod Košak? Čudo božje! Vprav vi, ki ste nas navdušili za gorski svet, vprav vas moram videti tukaj!"

Z obema rokama ga je prišla za roko in ga potegnila izpred kočje. "Glejte, tamle prihaja Zino, zadaj pa oče z gospodično Mandičevo — mojo nekdanjo vzgojiteljico, veste!"

"Hišni pajek?"

Zahihitala se je in pokimala. Čez travnik je prišel Zino s počasnim korakom, ko je videl, da se Dana pozdravlja z nekim človekom. Od daleč je spoznal Janeza:

"Joj, kaj vidim! Gospod Janez tukaj?" Molil mu je roko že naprej. "Klanjam se!" Ni se mogel otresti salona, ko je prijel Janezovo roko.

"Pozdravljeni!" mu jo je Janez čvrsto stisnil.

"Ali ste se pobili, da ste obvezani?"

"Osmolil, le osmolil!" se je nasmejajal Janez in pokazal na smehlajočega se Pavleta, ki je stal na pragu. "Se eden bi vas rad pozdravil."

"Glejte si no!" je vzkliknil Zino. "Bonić & Cie, je vsa zbrana tukaj."

Obema je segel v roke in sedli so za surovo obdelano mizo pred kočjo.

"Kdaj ste prišli?"

"Že dopoldne."

Janez je zdaj vedel, zakaj se

je zdržnil na Jalovcu, ko je slišal slabotni vrisk.

"Kajne da ste vriskali, ko ste prihajali sem?"

"Da," je potrdil Zino. "Dana je bila. Postala bo cela Kranjica."

"O, ali misliš, da smejo samo Kranjice vriskati?" je ugovar-

jala.

"Ne smejo, ampak znajo."

"Morda jaz ne znam?"

"Zato pa pravim, da boš Kranjica."

Nasobila se je.

V tem je prišel Bonič z Mandičevo.

Začudil se je in razveselil, ko

je zagledal oba Košaka. Predstavil je Mandičevo, suho, starejšo žensko z naočniki. Ostre poteze, pogled in vse njeno vedenje je pričalo, da je vzgojiteljica.

(Dalje prihodnjič)

Oglašajte v "Amer. Domovini"

Velika razprodaja čevljev

LOUIS MAJER SHOE STORE

6410 St. Clair Ave.

Tel.: EX 1-0564

20 do 50% popustla pri vsem poletnem obuvalu

Razprodaja traja samo do sobote, dne 19. avgusta.

V blag spomin na naše ljubljene pokojne starše in sestro

OB PRVI OBLETNICI ODKAR SO NAS ZAPUSTILI NAŠA LJUBA IN DOBRA MAMA, STARA MATI IN PRAMATI.

OB DRUGI OBLETNICI ODKAR SO PREMINILI V GOSPODU NAŠ LJUBLJENI ATA, STARI OČE IN PRADEJ.

OB TRETJI OBLETNICI SMRTI NAŠE DRAGE SESTRE, MAME IN DOBRE STARE MATERE.

† JENNIE RUTAR, roj. PINTAR

Izteklo se jim je življenje dne 5. septembra 1966.

Kako smo radi skup prišli pri naši dobri mami; zdaj žalostni smo vsi, ker mame več med nami ni.

Kol'kokrat smo v vrtu sedeli, dobre in slabe čase imeli; zdaj je prazno vse pri nas, več ne sliši se Vaš veseli glas.

O Bog, ki si nam zapovedal očeta in mater spoštovati in za pokojne moliti, milosrdno se usmili naših staršev in naše ljubljene sestre, nam pa daj, da jih bomo videli v veselju večne luči.

Zalujoči:

hčerke, sestre in vnukinja: JENNIE ARKO, JOSEPHINE URBANCIC, DOLORES DYBZINSKI s svojimi družinami sinova in brata: JOSEPH in JOHN s svojima družinama, nečak in bratranec RUDOLPH PINTAR z družino brat in stric VINKO PINTAR s svojo družino v Sloveniji, Jugoslaviji. Cleveland, O., 14. avgusta 1967.

† JOHN RUTAR

Izdihnil so svojo dušo dne 11. avgusta 1965.

Dve leti že Vas zemlja krije, v temnem grobu mirno spite; srce Vaše več ne bije, bolečin več ne trpite.

Zdaj prazen dom, zdaj prazna hiša, zdaj v žalosti je vsa družina; prisrčno k Bogu kličemo, za ata, mamo, sestro prosimo.

† FRANCES (FENI) CHAMPA

Zaprla je za vedno svoje blage oči dne 26. julija 1964.

Prisrčno vsi smo Te ljubili, prežgodaj smo Te izgubili; naj Ti večna luč gori: na svidenje nad zvezdami!

Preljuba mama, sestra, stara mati, zdaj v Bogu raj uživaj zlati in prosil tam za nas; mi s Teboj smo slednji čas.

AVGUST						
So	Mo	Ta	We	Th	Fr	Sa
		1	2	3	4	5
6	7	8	9	10	11	12
13	14	15	16	17	18	19
20	21	22	23	24	25	26
27	28	29	30	31		

KOLEDAR društvenih prireditev

AVGUST

19. — Slovenski dom na Holmes Avenue priredi večerjo s plesom. Začetek ob 6.30. Igrajo Al Mars od 9. dalje.

20. — Ohio KSKJ Dan — piknik na farmi sv. Jožefa na White Road.

20. — Belokranjski klub priredi piknik na Slovenski pristavi.

20. — Slov. kult. društvo Triglav v Milwaukee priredi v Triglav parku drugi letni piknik združen z mladinskim športnim dnevom.

27. — Štajerski klub priredi piknik na Slovenski pristavi.

SEPTEMBER

1.-4. — Akademski kipar France Gorše razstavlja v Baragovern domu za 40-letnico svojega umetniškega delovanja svoja novejša dela.

2.-3. — Slovenski Akademiki v Ameriki (SAVA) imajo svojo 10. konvencijo.

V soboto: popoldne konvencija na Western Reserve University; zvečer Igra, zabava in ples v SND na St. Clair Ave.

V nedeljo: sv. maša pri Lurški Mariji na Providence Heights dopoldne, popoldne zabava na Slov. pristavi, zvečer pa kurjenje kresa.

3. in 4. — Piknik Slovenske pristave.

10. — Telovadna zveza priredi telovadni nastop s piknikom na Slovenski pristavi.

17. — Piknik "Mladih harmonikarjev" na Slovenski pristavi.

24. — Oltarno društvo fare sv. Vida praznuje 50-letnico svojega obstoja s sv. mašo ob 11.45 in nato z banketom v farni dvorani pri Sv. Vidu.

24. — Vinska trgatve na Slovenski pristavi.

OKTOBER

1. — Združeni kulturni program in proslava 48-letnice SDD na Recher Avenue.

7. — DSPB Tabor pripravi jesensko družabno prireditev v Slov. domu na Holmes Ave.

8. — Klub Ljubljana priredi v SDD na Recher Ave. večerjo in ples. Začetek ob petih.

14. — "Slovenska noč" v avditoriju SND na St. Clair Ave. Igra Pecan-Trebar orkester.

28. — Oltarno društvo pri Mariji Vnebovzeti priredi v šolski dvorani "card party".

29. — Občni zbor Slovenske pristave.

NOVEMBER

4. — Belokranjski klub priredi svojo Veselo Martinovanje v Slov. nar. domu na St. Clair Ave.

5. — Glasbena Matica poda svoj jesenski koncert v Slov. nar. domu na St. Clair Avenue.

11. — Klub slov. upokojencev v Newburgu priredi BANKET ob 5-letnici obstoja kluba, v SND na E. 80 St. Začetek ob 6. zvečer. Igral bo Zabak trio.

12. — Pevski zbor Planina priredi koncert za 30-letnico svojega obstoja. Začetek ob 4. pop. v Slov. nar. domu na Maple Heights.

19. — Fara Marije Vnebovzete priredi Puranski festival v šolski dvorani.

19. — Pevski zbor Jadran poda v SDD na Waterloo Road svoj jesenski koncert. Začetek ob 3.30 popoldne.

23. — The Sixth Thanksgiving Tony's Polka Party v Slov. nar. domu na St. Clair Ave.

26. — Dramatsko društvo Lilija poda v Slov. domu na Holmes Avenue igro "Poslednji mož."

DECEMBER

3. — Moški pevski zbor Slovan poda svoj jesenski koncert v SDD na Recher Ave. Začetek ob 4. popoldne.

1968

JANUAR

27. — Slovenska pristava priredi "Pristavsko noč", zabavo s plesom, v SND na St. Clair Avenue. Začetek ob 6.30.

FEBRUAR

11. — Klub slov. upokojencev v Euclidu pripravi zabavno prireditev v SDD na Recher Avenue.

24. — Dramatsko društvo Lilija priredi "Nagradno maskerado" v Slov. domu na Holmes Avenue. Igrajo "Veseli Slovenci".

MAREC

31. — Glasbena Matica poda v SND na St. Clair Avenue svoj pomladanski koncert. Začetek ob 3.30 popoldne.

APRIL

20. — Društvo SPB Tabor pripravi spomladansko družabno prireditev v Slov. domu na Holmes Ave. Začetek ob osmih zvečer.

MAJ

5. — Pevski zbor TRIGLAV poda svoj letni koncert v Sachsenheim dvorani na 7001 Denison Avenue.

JUNIJ

8. in 9. — DSPB Tabor v Clevelandu priredi letno spominsko proslavo vetrinjske tragedije s sv. mašo na Slovenski pristavi.

JULIJ

21. — Slov. športni klub priredi piknik na Slov. pristavi. Športni spored, ples in zabava.

NOVEMBER

3. — Glasbena Matica poda svoj jesenski koncert v SND na St. Clair Avenue. Začetek ob 3.30 popoldne.

CHICAGO, ILL.

MALE HELP

MACHINISTS

VERTICAL TURRET LATHE
ACME TURRET LATHE
SAW OPERATOR

We are expanding both 1st & 2nd shifts. Need experienced skilled machinists. Will train on other machines for your advancement & growth.

Chicago Pump Company

F.M.C. Corp.

2336 West Wolfram

John Clark

BE 5-7660

(154)

REAL ESTATE FOR SALE

WHEELING

BY APPOINTMENT - OWNER
7 Rm. tri-level. The Price is Right.
For compl. information call 312-359-2884.

(154)

BUSINESS OPPORTUNITY

TAVERN

A FRIENDLY TAVERN

Picture this! Brick Tavern plus 12 sleeping rooms at \$120.00 week income; 1-4 1/2 rm. apt. \$70.00 mo. Owner lives in 3 1/2 rm. apt. Central air cond. in tavern. 45' bar w/30 stools; top location. Vic. 43rd and Kedzie.

ARCHER REALTY CO.

6250 Archer Ave.

581-5600

(155)

NOVICE- z vsega sveta

NOVICE- ki jih potrebujete

NOVICE- ki jih dobite še sveže

NOVICE- popolnoma nepristranske

NOVICE- kolikor mogoče originalne

NOVICE- ki so zanimive

vam vsak dan prinaša v hišo

Ameriška Domovina

Povejte to sosedu, ki še ni naročen nanjo